ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Περίοδος Α'. — Ἔτος Ι'. Ἀριθμὸς Φύλλου 106 | Ἰδιοκτήτης — Διευθυντὴς ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ | ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ : Ἀπρίλιος 1958 | Γραφεῖα : Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξε τὸ μεγαλύτερον τῶν θαυμάτων του, ἡ συμπλήρωσις τοῦ θριάμβου του, ἡ ἐπισφράγισις τῆς ἀποθεώσεώς του, ἡ νίκη τῆς Ἰδέας. Ἡ Ἰδέα ἐνίκησε τὴν ὑλικὴν βίαν, καὶ ὁ βαρὺς τύμβος ἔγινεν ὁρμητήριον τῆς νέας ζωῆς. Ἡ ἰδέα κατήγαγε τὴν λαμπροτέραν νίκην της καὶ ἀνεπήδησε πανίσχυρος ἀπὸ τὴν πλάκα τοῦ τάφου ὡς ἕνα τεράστιον πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν σύνθημα, τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ ὡς πυρσὸς τὴν συνείδησιν τῶν λαῶν. Ἀπὸ τὸ ἀκτινωτὸν τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἀπὸ ἀείζωον πηγήν, ἐξετινάχθησαν αἱ μεγάλαι καὶ ὡραῖαι ἰδέαι μὲ τοὺς μεγάλους προορισμοὺς τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ὁδηγίας τοῦ κόσμου εἰς τὸ καλλίτερον μέλλον. Καὶ ἐπάνω εἰς τὴν πλάκα τοῦ Τάφου, ἐσφυρηλατήθη ἡ νέα ζωή. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συναδέλφωσις, ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἀνωτερότητος, ἡ θυσία τοῦ ἀτόμου ὑπὲρ τοῦ συνόλου, ἰδοὺ τὸ περιεχόμενον τῆς Ἰδέας εἰς τὴν ὁποίαν ἐχάρισε τὴν μεγάλην νίκην ὁ Θεῖος Ναζωραῖος.

Πρὸ τοῦ Χριστοῦ οἱ ἄνθρωποι ἦσαν διηρημένοι εἰς κυρίους καὶ δούλους, εἰς πατρικίους καὶ πληβείους, εἰς Ἰουδαίους καὶ ἐθνικούς. Τὰς διακρίσεις αὐτὰς ἔσβυσεν ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία, διότι βάσις τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ στοιχεῖον τὸ ὁποῖον τὴν κάμνει νὰ διαφέρῃ ἀπὸ κάθε θρησκευτικὸν δόγμα καὶ διδασκαλίαν εἶναι ἡ ἰσότης τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ἀγάπη μεταξύ των. Ἡ ἀγάπη ἡ ὁποία εἶναι ὁ μόνος δημιουργικὸς δεσμός, ἡ ὁποία δίδει καρποὺς καὶ ἀνυψώνει τὸν ἄνθρωπον, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ μῖσος τὸ ὁποῖον εἶναι στεῖρον, χωρίζει, διασπᾷ, καταστρέφει, ἀφανίζει.

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ παραμένει τὸ πλέον σημαντικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον κατέχει τὴν πλέον κεντρικὴν θέσιν εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν. Ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ, ὅλον τὸ ἔργον του, ὅλος ὁ ἀγών του τείνει πρὸς τὴν Ἀνάστασιν καὶ ἀπὸ αὐτὴν δικαιώνεται. Ἡ ἀνάστασις εἶναι ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ τελείωσις καὶ ἡ ἐπισφράγισις τῆς διδασκαλίας του. Καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει αἴσθημα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη θὰ εἶναι ἡ δύναμις ἡ ὁποία θὰ ἐμπνέῃ καὶ θὰ συγκινῇ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχήν, θὰ εἶναι ἡ ἀνωτάτη βαθμὶς τῆς ἁρμονικῆς κλίμακος ἡ ὁποία θὰ ἀποκορυφώνῃ τὴν χαράν, τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα, τὴν παρηγορίαν, τὴν ἀγάπην ....

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Θηριῶδες τὸ ἀνθρώπινον μῖσος, ὅταν Ἐκεῖνος ἔζη, μετεβλήθη τώρα εἰς φόβον καὶ συγκρατεῖ εἰς ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν τοὺς συλλαβόντας καὶ ἐκτελέσαντας τὸ μυσαρὸν ἔγκλημα. Ἐκεῖνος ὁ πλάνος προεῖπε τριήμερον τὴν ἐν τῷ τάφῳ παραμονήν του. Ἐὰν ἐπηλήθευε ἡ πρόρρησίς Του ; Ἐὰν οἱ μαθηταὶ ἐδωροδόκουν τοὺς φύλακας καὶ ἐὰν ἄλλως πως ἐκλέπτετο τὸ πτῶμα τοῦ Ναζωραίου, ὁ μανιασμένος ὄχλος ἔντρομος καὶ τύπτων ἑαυτὸν διὰ τὸ ἀνόμημα θὰ ἐστρέφετο κατὰ Καϊάφα καὶ Ἄννα καὶ τῶν λοιπῶν συνενόχων, θὰ ἐξεδικεῖτο καὶ θὰ ἀνηγόρευε τὸν Χριστὸν ἀληθῆ υἱὸν Θεοῦ καὶ Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων.

Ἐφοβοῦντο καὶ ἔτρεμον μετὰ τὸν θάνατόν Του ἐκεῖνοι ποὺ τὸν ἐμίσησαν καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἐπέτυχον τὴν θανάτωσίν Του. Γύρω εἰς τὸν τάφον Του ἀγρυπνοῦν ὁ ἑκατόνταρχος καὶ ἡ κουστωδία. Ἐπὶ τοῦ τάφου ὀγκώδης ἡ πλάξ, ἡ καλύπτουσα τὸν ἐξαφανισμὸν μιᾶς μαρτυρικῆς ζωῆς. Ὅλα ἐπρόδιδαν ὅτι οἱαδήποτε ἀνθρωπίνη δύναμις καθίστατο ἀνίσχυρος νὰ προσβάλῃ τὰ ληφθέντα μέτρα. Καὶ ὅμως... Ὁ Χριστὸς ἀνέστη ! Καὶ ἔκτοτε, καθ' ὅλους τοὺς διαρρεύσαντας αἰῶνας καὶ ἐκείνους πρὸς τοὺς ὁποίους χωρεῖ ὁ κόσμος, ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ πρὸς τὸ ὄρος τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὸν τοῦ Κρανίου τόπον, ἀνευρίσκουν εἰς τὴν Ἀνάστασιν τὴν ὑπερτέραν δύναμιν διὰ μίαν ἀνωτέραν ζωήν, τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ μίσους, τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἀγάπης πέραν κάθε νοητοῦ σημείου.

Ὁ Σταυρὸς παρέμεινε εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀνθρωπίνων γενεῶν ὡς τὸ αἰώνιον σύμβολον τῆς ὑπερτάτης θυσίας διὰ τὴν Ἰδέαν. Τῆς θυσίας πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ ἀπηυδισμένη, ἡ πληγωμένη ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων θὰ στρέφεται διὰ νὰ ζητῇ τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως — τῆς ἀναμενομένης Ἀναστάσεως, ἡ ὁποία ἐπακολουθεῖ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ βαθυτάτου πόνου. **ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ**

Γιὰ τὸ ἀγροτικὸ σπίτι

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τὰ ὑλικὰ μέσα

3ον

Ἐκεῖνος ἐξ ἄλλου ποὺ δέχεται βοήθειαν, αἰσθάνεται παρόμοια χαρά, διότι τὴν δέχεται ὡς ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ βοηθοῦντος βλέπει τὴν θείαν ἐπέμβασιν, καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐνισχυτικὸν στοιχεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀντλεῖ νέας δυνάμεις διὰ τὴν ζωήν.

— Γιατὶ μαμᾶ δὲν θὰ βάψουμε αὐγά ;

Τί ν' ἀπαντήσῃ ἡ πονεμένη πτωχὴ μητέρα, πῶς θὰ βολέψῃ τὰ πράγματα, ὅταν μαζὶ μὲ τὴν ἔλλειψιν τῶν ὑλικῶν μέσων στερεῖται καὶ τὴν πίστιν ;

Ἀλλὰ δι' ὅλους φροντίζει ὁ Θεός. Κάποιο φιλάνθρωπο χέρι θὰ χτυπήσῃ τὴν πόρτα. Ἴσως ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία, μὰ συχνότερα ἡ ὀργανωμένη φιλανθρωπία.

Μερικὲς κυρίες εἶχαν φροντίσει καὶ γι' αὐτήν. Εὐσπλαχνικὰ χέρια δώσανε ψωμί, χαρά, ζεστασιά, θεράπευσαν τὸν πόνο, ἀνακούφισαν τὴν δυστυχία καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἡ παραχώρηση ὑλικῆς βοηθείας δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῆ ἔνδειξη κοινωνικῆς πράξεως.

Εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὴν βαθύτερη ψυχοσύνθεση τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀγαθοποιοῦ, τοῦ εἰρηνικοῦ, τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀκολουθεῖ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ, τὸ κήρυγμα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

1) Πρέπει νὰ ἔχετε ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι ὅταν ἀναζητεῖτε τὴν ἀλήθειαν καὶ λέγεται μὲ εἰλικρίνειαν τὴν γνώμην σας, προσφέρετε τὴν καλλίτερη ὑπηρεσία στὴν ἀνθρωπότητα.

2) Ὅσο πιὸ ἄγρια φωνάζει κανείς, τόσο πιὸ εὔκολα συγχωρεῖ.

3) Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ὁ ἔρωτας καὶ ἄλλο ὁ γάμος.

4) Παραίνεσις ταχεῖα, φευκτέα. Ὁ γλυκὺς τρόπος ἔχει τὸ δέλεαρ.

5) Ὅταν συγχωρεῖς τὴν κακία, ὑβρίζεις τὴν καλωσύνη.

6) Οἱ θησαυροὶ τῆς ἀνομίας δὲν ὠφελοῦσι, ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐλευθερώνει ἐκ θανάτου.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τελευταίως, αἰσθητὴ ἐγένετο ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταβολῆς καὶ καθεὶς ἀντιλαμβάνεται ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μιᾶς χαραυγῆς νέου ἐκκλησιαστικοῦ βίου, ἀξίου τοῦ παρελθόντος. Ἦτο πράγματι τοῦτο ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον, καθ' ὅτι Ἑλληνισμὸς καὶ Θρησκεία εἶναι ἀναποσπάστως ἡνωμένα. Θεοσεβὴς καὶ φιλόθρησκος καὶ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Δωδεκαθέου, ὑπῆρξεν ἀκόμη περισσότερον θεοσεβὴς καὶ φιλόθρησκος ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης. Καὶ ἐν τῇ πολυθεΐᾳ ὁ ὅλος ἐθνικὸς βίος διεπνέετο ὑπὸ τῆς θρησκείας, ἡ δὲ ἀκμὴ ἢ πτῶσις τοῦ ἰδιωτικοῦ ἢ τοῦ δημοσίου βίου ἠκολούθησε πάντοτε τὴν θρησκευτικὴν πίστιν ἢ ἀπιστίαν. Καὶ ἐν τῇ περιόδῳ τῆς λατρείας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου πίστις ζῶσα καὶ φωτεινὴ ἠκτινοβόλει ἀκμαίαν ἐθνικὴν ζωήν, τἀνάπαλιν δὲ μαρασμὸς τῆς κοινωνίας καὶ ἐξασθένησις τοῦ κράτους ἐσημειοῦτο εὐθὺς ὁσάκις τὴν ἀκτινοβόλον πίστιν διεδέχετο ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία ἢ ὁμιχλώδης θρησκοληψία.

Τὸ παρὰ φιλοσόφου λεχθέν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ Πολιτεία ἢ Κοινωνία χωρὶς θρησκευτικὴν πίστιν, ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐξελίξεως τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος οὐδόλως διεψεύσθη, ὀλιγώτερον δὲ παντὸς ἄλλου ἔθνους δὲν δύναται νὰ ζήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτῆς τῆς Πατρίδος τὴν ἔννοιαν ἀπ' ἀρχῆς ἔχει ἀπαρτίσει ἐκ στοιχείων κυρίως θρησκευτικῶν. Τὸ ἐλευθερώνειν «βωμούς, θεῶν ἕδη, θήκας τε προγόνων», ἰδοὺ τί σημαίνει ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης», εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Μιλτιάδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους. Τὸ προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῶν ναῶν τοῦ Θεοῦ, ἰδοὺ τί σημαίνει μάχεσθαι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοῦ Παλαιολόγου.

Εἶναι ἀδύνατον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας χωρὶς τὴν θέρμην καὶ τὴν δρόσον τῆς Θρησκείας. Φιλοπατρία μὴ στηριζομένη ἐπὶ τῆς θρησκείας καὶ μὴ θερμαινομένη ὑπὸ φλογιζούσης θρησκευτικῆς πίστεως εἶναι αἴσθημα ἐφήμερον ἕτοιμον νὰ ἐξατμισθῇ εἰς τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ ἀνέμου. Ἐὰν ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ Ἔθνος ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἢ σύνολον ὑλοφρόνων καὶ ὠφελιμιστῶν.

Ποῖος δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ ἐξέγερσις τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ ὀφείλεται κατὰ μέγιστον ποσοστὸν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κλῆρον ; Ἂς φαντασθῶμεν τὴν κατάνυξιν τῶν ἀτυχῶν ραγιάδων, ὅτε ἐσωρεύοντο ἐντὸς τῶν μικρῶν καὶ χαμηλῶν Ναῶν, ὅσους ἀφῆκεν ὁ κατακτητής, ὅτε ἤκουον τὴν δέησιν ὑπὲρ «τῶν Θεοφυλάκτων ἡμῶν Βασιλέων» οἵτινες δὲν ὑπῆρχον πλέον—ἐκτὸς μιᾶς σκιᾶς—ἂς φαντασθῶμεν ποία ψυχικὴ ἐνίσχυσις ἦτο ἡ φωνὴ τῆς ἐκκλησίας, ἡ ἐξορκίζουσα αὐτοὺς εἰς ἄμυναν κατὰ παντὸς ἀλλοδόξου καὶ ἀλλοφύλου. Ποῖον ὑψηλὸν παράδειγμα ἦτο ἡ διαγωγὴ τῶν κληρικῶν, ἡ ἀναδεικνύουσα αὐτούς, ὡς ἀνέκραζον οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσκοποι τῷ 1672 «μάρτυρες οὐ καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ καθ' ὥραν καὶ στιγμήν».

Ὀρθοδοξία καὶ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ μιᾶς καὶ ἡμισείας χιλιετηρίδας εἶχον συνταυτίσει τὴν τύχην των, ἀφοῦ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδοξίας Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε' ὑπῆρξε τὸ πρῶτον θῦμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ὁ ὀρθόδοξος κλῆρος ἐπρωτοστάτησε εἰς τὸν ἀγῶνα.

Καὶ ὅμως... Ὑπῆρξαν τινὲς «πτωχαλαζόνες», οἵτινες μὴ ἐννοοῦντες μηδὲ γρῦ ἐκ τῶν θρησκευτικῶν, ἐπιτηδεύονται τὸν ἄθρησκον ἢ περιφρονοῦσι τὴν θρησκείαν ἵνα ἐπιδεικνύωνται ὡς διάνοιαι ἰσχυραὶ καὶ ἄνθρωποι ... τῆς προόδου, λησμονοῦντες οἱ ἀνόητοι τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς θρησκείας, ἥτις διαπαιδαγωγῇ τοὺς χαρακτῆρας, διαπλάσῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν, διαχύῃ ἀνέσπερον φῶς ἐν τῷ ψυχικῷ συσκοτισμῷ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμπεδώνῃ τὴν πίστιν, ἀναπτερώνῃ τὴν ἐλπίδα καὶ ἐνισχύῃ τὴν ἀγάπην.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Ἠθικὰ διδάγματα

Ο ΠΤΩΧΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ

(3ον)

Ὁ Κύριος εἶπε, Δὲν θέλεις νὰ αἰτήσεις νὰ ἔχῃς μιὰν νέαν οἰκίαν ἀντὶ τῆς παλαιᾶς; Τότε εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, Ναί, ἐὰν τοῦτο ἐγένετο ἤθελον εὐχαριστηθῆ πολύ. Ἤδη ἐξεπλήρωσε ὁ Κύριος τὴν αἴτησίν του, καὶ ἀντεκατέστησε τὴν παλαιὰν αὐτοῦ οἰκίαν διὰ νέας ὡραίας. Ἅμα δὲ τοῦτο ἔγεινεν, ἀφῆκεν αὐτοὺς καὶ ἀπεμακρύνθη.

Ὅτε ἡ ἡμέρα ἐπροχώρησεν, ὁ πλούσιος ἐξύπνησε καὶ σταθεὶς εἰς τὸ παράθυρον παρετήρησε ἀντικρύ του μίαν νέαν ὡραῖαν οἰκίαν ἐκεῖ ὅπου πάντοτε μιὰ παλαιὰ καλύβα ὑπῆρχε. Τότε στραφεὶς ἐκάλεσε τὴν σύζυγόν του καὶ εἶπε, Σύζυγε, ἰδὲ πῶς συνέβη τοῦτο; Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἦτο ἐκεῖ μία ἀθλία καλύβα, καὶ ἤδη ὑπάρχει μιὰ νέα οἰκία ὡραία. Τρέξον ἀντίκου καὶ μάθε πῶς συνέβη τοῦτο ; Ἡ γυνὴ ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἠρώτησε τὸν πτωχόν.

Ἐκεῖνος διηγήθη εἰς αὐτὴν τὰ ἑξῆς : «Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἦλθεν ὁδοιπόρος τίς, ὅστις ἐζήτει κατάλυμα διὰ τὴν νύκτα, καὶ σήμερον τὸ πρωῒ κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐξετέλεσε εἰς ἡμᾶς τρία αἰτήματα. Τὴν αἰώνιον μακαριότητα, τὴν ὑγείαν εἰς τοῦτον τὸν βίον, μετὰ τοῦ ἀναγκαίου καθημερινοῦ ἄρτου, καὶ ἀντὶ τῆς παλαιᾶς μας καλύβας μιὰν νέαν ὡραίαν οἰκίαν». Ὅτε ἡ γυνὴ τοῦ πλουσίου ἤκουσε τοῦτο, ἔσπευσε καὶ ἐδιηγήθη εἰς τὸν σύζυγόν της πῶς συνέβη τὸ πρᾶγμα. Ἐκεῖνος δὲ εἶπεν : «Ὢ καὶ νὰ ἐγνώριζα τοῦτο ! Ὁ ξένος ἦλθε καὶ πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ ἐγὼ τὸν ἀπεδίωξα». «Σπεῦσον εἶπε ἡ γυνή, καὶ ἵππευσον. Ὁ ἀνὴρ δὲν εἶναι ἤδη μακράν, δύνασαι νὰ φθάσῃς αὐτὸν καὶ ἂς σοὶ ἐκτελέσῃ τρία αἰτήματα».

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΕ ΛΑΕ

Ἡ 7η Μαΐου ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἔφθασε.

Ἡ ἡμέρα αὐτή, τῆς Πολιούχου Ἁγίας Ἐλέσης, ἐπιβάλει εἰς πάντας νὰ λησμονήσομεν πᾶν προηγούμενον πρὸς χάριν της, ἐνθυμούμενοι τὸ τελευταῖον θαῦμά της, τὴν σωτηρίαν τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ Ματθαίου Τοράκη.

Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἰς τὸν ἱερὸν Βράχον ὅπου καὶ ἡ Πάνσεπτος εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίσης, θέλει χοροστατήσει κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. κ. Μελέτιος.

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

ΤΗΝ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ
ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΜΑΣ ΕΛΕΣΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Κατόπιν τῆς ἀποτόμου προκληθείσης πολιτικῆς κρίσεως τὴν ὁποίαν τὸ Πανελλήνιον μὲ ἐντόνους διαμαρτυρίας ἀπεδοκίμασε. Ὁ Λαός, ἐκλήθη νὰ ἀσκήσῃ τὸ ὑπέρτατον πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον του. Νὰ ἀναδείξῃ μίαν βιώσιμον σοβαρὰν Κυβέρνησιν διὰ μίαν τετραετίαν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν καθηκόντων του. Μεγάλο τμῆμα τοῦ Λαοῦ εἶναι τὸ Ἀγροτικὸν τὸ ὁποῖον ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ ἰσχυρότερον, ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως, παρουσιάζει νηπιακὴν κατάστασιν. Παρὰ ταῦτα καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, αὐτό, δηλαδὴ ἡ ἀγροτικὴ τάξις, ἐπέφερε τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀποφύγαμεν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν ἐρυθροδέρμων.

Λοιπὸν καὶ τώρα ὅλη ἡ ἀγροτιά, ἂς ψηφίσῃ ἐκεῖνον ποὺ θὰ μᾶς δώσῃ Ἠλεκτρισμό, ἐκεῖνον ποὺ θὰ ρυθμίσῃ τὸ Δημόσιον Χρέος, ἐκεῖνον ποὺ παράλληλα πρὸς τὰ ἰατρεῖα θὰ μᾶς δώσῃ καὶ φάρμακα δωρεὰν καὶ τελικῶς θὰ μᾶς δώσῃ σύνταξι. Αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς.

Ο «ΑΦΑΝΗΣ ΗΡΩΣ»

Μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν περιῆλθον ἡμῖν δύο φύλλα τῆς νεοεκδοθείσης Ἐφημερίδος «Ὁ Ἀφανὴς Ἥρως», δεκαπενθήμερος Ἐθνικὴ Ἐπιθεώρησις εἰς τὴν ἔπαλξιν τῆς Βασιλικῆς χωροφυλακῆς. Τὸ ἡμέτερον φύλλον καίτοι μικρὸ καὶ προερχόμενον ἐκ τῶν σπλάχνων τῆς ἀγροτικῆς Οἰκογενείας καὶ ἴσως νὰ μὴ δίδουν εἰς αὐτὸ προσοχὴν αἱ διάφοροι Ἀρχαὶ καὶ Ὑπηρεσίαι, παρὰ ταῦτα πολλάκις ἔχει γράψει ἄρθρα διὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας ποὺ προσφέρουν εἰς τὸ σύνολον τοῦ λαοῦ καὶ φυσικὰ καὶ τῆς ἀγροτικῆς τάξεως οἱ ἄνδρες τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Πραγματικοὶ ἀφανεῖς Ἥρωες, τὰ πάντα ὀφείλομεν εἰς αὐτούς. Καὶ συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ κύρια ἄρθρα τῶν φύλλων 4 καὶ 5 τῆς ἐφημερίδος «Ὁ Ἀφανὴς Ἥρως». Ἤδη, ἀφοῦ πρῶτον ἐκφράσομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου, ἀπευθύνομεν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐγκρίτου αὐτῆς ἐφημερίδος καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως οἱ σκοποί της οἱ ὑψηλοί, ἐκπληρωθοῦν μέχρι κεραίας.

Προσθέτομεν δὲ ὅτι πᾶσα ἱκανοποίησις τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ποὺ ἐξασφαλίζουν τὴν γενικήν μας ἡσυχίαν μὲ ἐπακολούθημα τὴν εὐημερίαν μας, εἶναι χαλάλι καὶ ἐπιβεβλημένη.

ΤΟΥ ΝΑΣΡΕΔΙΝ ΧΟΤΖΑ Ο ΦΟΥΡΝΟΣ

Στὸ Τσιρίγο ἐμείναμε δὲ ξέρω πόσοι, πάντως λίγοι. Ζήτημα νὰ εἴμεθα 6.000 Τώρα νὰ ἴδομεν τὸ Διοικητικὸν μέρος. Ὡς ἔχουν τὰ πράγματα ἔπρεπε νὰ ἔχῃ διαιρεθῆ τὸ Νησὶ τὸ πολὺ εἰς τέσσαρας Κοινότητας. Αὐτὸ τὸ προβλέπει καὶ ὁ σχετικὸς Κῶδιξ. Τώρα ἰδοὺ τί γίνεται :

Οἱ διάφοροι «Φύλαρχοι» διότι ἔτσι πρέπει νὰ τοὺς ὀνομάσομε, δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀλλάξουν γνώμην νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὴν πραγματικότητα ὅπως ἐξελίσσεται ἡ κατάστασις, ἀλλὰ θέλουν νὰ διαιωνίσουν τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν. Εἰς ἐπίλογον τώρα κάνουν ἀρχὴ νὰ ζητοῦν τὰ χωριὰ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν μιὰν κοινότητα καὶ νὰ πᾶν εἰς τὴν ἄλλην. Οὔτε πολὺ οὔτε λίγο.

Ὅλα ἄνω κάτω Δημοτολόγια μητρῷα κλπ Νέας συνεχῶς φάμπρικας διὰ νὰ δημοκοποῦν, καὶ ὁ λαὸς πάντοτε εἰς τὸ σκότος, καὶ νὰ μὴ γίνεται ἡ δουλειά του. Δὲν θέλομεν νὰ εἴπομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπολαμβάνομεν τῶν ἐκ τῶν κειμένων Νόμων εὐεργετημάτων καὶ εὐνοιῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ γνῶθι σ' αὐτόν. Καὶ τί θὰ λέγουν καὶ θὰ διαλογίζωνται οἱ προϊστάμενοι μας ὅταν μᾶς βλέπουν νὰ καταλήγομεν εἰς τέτοιες μικρότητες ; Ἁπλούστατα θὰ μᾶς παρομοιάζουν μὲ τοῦ Νασρεδὶν Χότζα τὸ φοῦρνο ποὺ γιὰ νὰ εὐχαριστῇ τοὺς πάντας, τὸν ἔκτισε εἰς ἕνα κάρο ἐπάνω.

Ὑπεραπόδοσις ἐσόδων ἐπετεύχθη μόνον ἐπὶ κυβερνήσεως Κων. Καραμανλῆ, διότι ἡ ΕΡΕ ἐξησφάλισε νομισματικὴν σταθερότητα, ἐνίσχυσε τὴν κρατικὴν πίστην καὶ ἐδημιούργησε τὰς προϋποθέσεις οἰκονομικῆς εὐεξίας, καὶ ἀναπτύξεως φορολογικῆς συνειδήσεως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐκλεκτὸς γάμος εἰς Χώραν

Τὴν 9ην παρελθόντος Φεβρουαρίου εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Ἄννης Κυθήρων, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου κ. Κων)νου Ἀποσκίτη λογιστοῦ τοῦ ἐν Κυθήροις Ὑποκαταστήματος Ἐθνικῆς τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δεσποινίδος Πελαγίας Ἐμμ. Γονίδη ἐκ Καψαλίου.

Παράνυμφοι παρέστησαν αἱ κυρίαι Μαίρη Κοσμᾶ Μαζαράκη, Κεράνη Ἀνδρέου Λουράντου ἢ Σαββα, καὶ ἡ δεσποινὶς Πελαγία Γεωργίου Δαπόντε.

Ἐπηκολούθησεν δεξίωσις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου, μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν, ὁπότε τὸ εὐτυχὲς ζεῦγος τῶν νεονύμφων ἀνεχώρησεν διὰ τὸ γαμήλιον ταξίδι.

Ἡ «Ἀλήθεια τῶν Κυθήρων» τοὺς εὔχεται βίον εὐτυχῆ καὶ ἀνθόσπαρτον.

— Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Χρῆστος Βαλερίου Καλοκαιρινὸς καὶ ἡ δὶς Ἰωάννα Π. Βενέρη ἀμφότεροι ἐκ Χώρας, ἠρραβωνίσθησαν.

— Γεννήσεις

Ἡ κ. Σταυρούλα Παν. Λεονταίνη ἐκ Κεραμουτοῦ, ἔτεκεν αἰσίως θῆλυ.

— Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Χαραλάμπους Θεοδ. Καλλιγέρου ἐκ Καλοκαιρινῶν ἔτεκεν ἄρρεν.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

— Μνημόσυνον εἰς Χώραν

Ἐν μέσῳ τεθλιμμένων συγγενῶν καὶ φίλων, ἐτελέσθη ἐν Χώρᾳ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον εἰς μνήμην τῆς ἐκλειπούσης σεβαστῆς δεσποίνης Πέπης Νικηφοράκη. Ἡ μεταστᾶσα ἦτο πενθερὰ τοῦ ἀειμνήστου πολιτευτοῦ Ἰωάννου Κοντολέοντος.

— Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν εἰς Κεραμουτὸ ὁ Γεώργιος Κυρ. Λεοταίνης ἐτῶν 80.

—Ἀπεβίωσεν εἰς Καψάλι, ἡ Σταμάτα Γ. Στάθη.

—Ἀπεβίωσεν εἰς Ποταμὸν ὁ Μηνᾶς Κοσμᾶ Νενές, κρεοπώλης.

—Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ἡ Πόπη Θ. Νικηφοράκη τὸ γένος Λεβούνη.

Πρὸς τοὺς τεθλιμμένους οἰκείους τῶν μεταστάντων, ἡ ἐφημερίς μας ἀπευθύνει τὰ εἰλικρινῆ της συλλυπητήρια, εὐχόμενοι ὅπως ὁ Κύριος τοὺς παράσχει τὴν ἐξ Ὕψους παραμυθίαν.

Προήχθη ὁ κ. Γεώρ. Καλούτσης

Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ἡ Κοινωνία τῶν Κυθήρων ἐπληροφορήθη τὴν προαγωγὴν εἰς Πρεσβευτὴν τοῦ συμπατριώτου κ. Γεωργίου Καλούτση. Πρὸς τὸν ἐπαξίως προαχθέντα, ὁ Λαὸς τῶν Κυθήρων καὶ ἡ ἐφημερίς μας ἀπευθύνουν τὰ θερμὰ των συγχαρητήρια, εὐχόμενοι ὁλοψύχως καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΠΕΝΘΗ

ΚΥΡΑΝΗ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Αἰφνιδίως μᾶλλον, ἀπεβίωσε εἰς Φράτσια ἡ πολυβασανισμένη Κυράνη Πετροχείλου. Ἡμεῖς ἐκτιμῶντες τοὺς δικαίους ἀγῶνας της χάριν τῆς δικαιοσύνης, ἀναγνωρίζοντες ὅτι καταφόρως ἠδικήθη ἡ Ἑλληνὶς χωρικὴ αὐτή, ἐκ τῆς μεγάλης δὲ στενοχωρίας της, οὖσα καὶ ἀσθενικοῦ χαρακτῆρος, ὑπέκυψε εἰς τὸ μοιραῖον. Παρευρεθείς, καίτοι ἀσθενῶν, εἰς τὴν κηδείαν καὶ τὴν ὥραν αὐτήν, τὴν ἱερὰν ποὺ ἐκείτετο νεκρὰ καὶ καθ' ἣν ὥραν πρωτοφανὴς συγκέντρωσις εἶχε κατακλύσει τὸν Ἅγιον Χαράλαμπον Φρατσίων, ὅπου ἡ Ἐνορία τῆς θανούσης, ἔψησα καὶ μοὶ ἐδόθη ὁ λόγος καὶ ἐξεφώνησα ἐπικήδειον ἐξάρας τὴν προσωπικότητα τῆς θανούσης καὶ ὡς Ἑλληνίδος καὶ ὡς συζύγου καὶ ὡς στοργικῆς μητέρας ἡ ὁποία 7 βλαστοὺς ἐγέννησε καὶ ἀνέθρεψε καὶ παρέδωσε εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Εἰς τὸν ἐπικήδειον αὐτὸν τὸν ὁποῖον βεβαίως ἐκ προχείρου εἶπον δύο ἦσαν τὰ ἀντικειμενικά μου σημεῖα: 1) Ἡ ἔλλειψις μιᾶς ἐπιβαλλομένης ἀλληλεγγύης πρὸς τὴν θανοῦσαν κατὰ τὴν περίοδον τὴν ὁποίαν σκληρὰ ἐκτυπᾶτο ἀπὸ τὸ χρῆμα καὶ τὰ φυσικὰ παρακλάδια του, καὶ εἶχε μείνη μόνη νὰ παλαίβῃ εἰς τὸν ἄνισον ἀγῶνα της, καὶ 2) Ἐκάλεσα τὴν πλεονεξίαν τὸν κακὸν πλοῦτον, τὴν κακίαν καὶ τὴν διαφθοράν, νὰ προσέλθουν νὰ καμαρώσουν τὸ θῦμα των γιὰ νὰ χορτάσουν. Μὲ αὐτὰ ἐνόμισα ὅτι ἐξετέλεσα τὸ καθῆκον μου. Μετὰ ἀπὸ ἐμέ, ἔλαβον τὸν λόγον ὁ Δημήτριος τοῦ χωριοῦ ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς λακωνικά. «Ἡ Κυράνη Πετροχείλου ἦτο καλὴ γυναῖκα καὶ τὴν κατατρέψανε, ἔνας Καρβουναδιώτης».

«Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ ἐσκέπασε μιὰ ἐθνικὴ ὕπαρξι πρόωρα, γιατί ἔτσι ἤθελον καὶ ἐσκηνοθέτησαν τὰ ὀντάρια ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἴσως νὰ νομίζουν ὅτι δὲν θὰ ἔρθῃ ἡ σειρά των. Εἰς δὲ τὴν σκληρῶς πληγεῖσαν οἰκογένειαν, σύζυγον, τέκνα θυγατέρας κλπ. συγγενεῖς ἀπευθύνομεν τὰ θερμότερα συλλυπητήρια. Ἐπειδὴ ἐκατηγορήθην δι' ὡρισμένας ἐνεργείας μου θὰ δημοσιεύσω εἰς πρώτην εὐκαιρίαν στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἐκ τοῦ φακέλλου ποὺ κατέχω.

Διαβάζετε καὶ διαδίδετε τὴν «Ἀλήθεια τῶν Κυθήρων»

Τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος ποὺ ἐτέλεσεν τοὺς γάμους του, ὡς εἴχομεν ἀναγγείλῃ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Μονιούδης μηχανικὸς Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, καὶ ἡ δεσποινὶς Κιάρα Μπούμπα ἐκ Τήνου. Εἰς τοὺς νεονύμφους, ἡ «Ἀλήθεια τῶν Κυθήρων» εὔχεται τὴν πραγματοποίησιν ποθουμένου.

ΠΟΙΗΜΑ ΣΤΗΝ ΜΑΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΑΝΝΑ

1) Μὲ δάκρυα καὶ μὲ στεναγμὸ θὰ γράψω ἕνα στοιχάκι
διότι ἡ καρδούλα μου ποτίστηκε φαρμάκι.
2) Βάσανα πίκρες καὶ καϋμοὶ ὅλα μὲ τριγυρίσαν
καὶ τὴν καϋμένη μου καρδιὰ μὲ μαῦρα τὴν ἐντῆσαν.
3) Ὁ χάρος καὶ ἡ μαύρη γῆ, ἐκάμανε κουσοῦλτο
καὶ μοῦ ἐπῆραν δυὸ παιδιὰ ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦτο.
4) Χάρο σὲ λένε χάροντα, μὰ ἐσὺ δὲν κάνεις χάρη
τὶς δυὸ τὶς θυγατέρες μου διατὶ νὰ μοῦ τὶς πάρῃς:
5) Ὁ θάνατος εἶναι σκληρός, φαρμακερὸς σὰν φεῖδι,
μᾶς πάει στὸ αἰώνιο, καὶ ἀγύριστο ταξεῖδι.
6) Πέτρα θὰ κάμω τὴν καρδιὰ καὶ ὑπομονὴ
θὰ κάνω, ὥσπου νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς καὶ γὼ γιὰ νὰ πεθάνω.
7) Μιὰ χάρη θέ μου σοῦ ζητῶ, καὶ ἂν θέλῃς μοῦ τὴν
κάνεις, ἄφησε πλέον ὡς ἐδῶ ἄλλο μὴ μὲ πικράνεις.
8) Ὁ ἄνθρωπος σὰν γεννηθῇ, στὸν κόσμο ποὺ θὰ ζήσῃ
θ' ἀφίσῃ ὅτι τοῦ τύχη στὸν θεὸ νὰ μὴ βαρυγνωμίσῃ.
9) Ὁ κόσμος εἶναι ψεύτικος, τὰ πάντα ματαιότης
σ' αὐτὸ τὸν κόσμο τίποτα δὲν εἶν' ἡ ἀνθρωπότης.
10) Ἔχω πολλὰ νὰ διηγηθῶ μὰ θὲ νὰ σταματήσω
καὶ μὲ τὰ μαῦρα δάκρυα τὸ ποίημα μου θὰ κλείσω.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

Τὴν 4ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἔγινε ἕνα μεγάλο θαῦμα τῆς Ἁγίας Ἐλέσης ὑπὸ τὰς κατωτέρω συνθήκας. Πρωΐ — πρωῒ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσῆλθε εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὁ ἐξ Ἁγίου Ἠλία Ἐργοστασιάρχης κ. Γεώρ. Χαραλάμπους Τζάννες, ὅστις κατέχει καὶ ἰδιόκτητον αὐτοκίνητον. Ἀφοῦ ἐκπλήρωσε τὴν ἀποστολήν του εἰς ὡρισμένας πληροφορίας ποὺ ἤθελεν ἀπὸ ἐμέ, μοῦ ἀνεκοίνωσε ὅτι θὰ μεταβῇ εἰς Χώραν.

Τότε ἐγώ, ἔχων ἕνα βαρέλι (150) ὀκάδων ἐλαίου, τὸ ὁποῖον ἦτο τῆς Ἁγίας Ἐλέσης καὶ εἶχε δωρηθῆ εἰς τὴν Ἁγίαν ἐκ τῶν γύρω τῶν Καρβουνάδων Χωρίων, ἐπαρακάλεσα τὸν κ. Γεώργιον Τζάννεν ἐὰν ἐδέχετο νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν Καρβουνάδα, ἀπὸ τὸ σπίτι μου δηλαδὴ γιὰ νὰ μεταφέρῃ τὸ βαρέλι αὐτὸ τὸ λάδι εἰς Χώραν ὅπου γίνεται ἡ συγκέντρωσις. Αὐτὸς εὐχαρίστως ἐδέχθη ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι θὰ τὸ μεταφέρῃ δωρεὰν γιὰ τὴν Ἁγίαν Ἐλέσαν.

Τὸν ηὐχαρίστησα καὶ ἔφυγε νὰ ὑπάγῃ νὰ φέρῃ τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἠλίαν νὰ βάλομε τὸ λάδι στ' αὐτοκίνητο, θὰ τὸ ἐσυνόδευα δὲ καὶ ἐγὼ νὰ τὸ παραδώσω στὴ Χώρα. Σὲ λίγα λεπτὰ ὁ κ. Τζάννες μὲ τὸ αὐτοκίνητο ἦλθε ἐφορτώσαμεν τὸ βαρέλι τὸ λάδι καὶ ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὸ σπίτι μου διὰ τὴν Χώραν. Εἰς ἀπόστασιν ἕως 250 μέτρων ἀπὸ τὸ σπίτι μου εἰς τὴν Ἐθνικὴν ὁδὸν εὑρίσκεται ἡ κατοικία τοῦ οἰκογενειάρχου Ματθαίου Τοράκη ὅστις ἔχει δύο παιδάκια τὸ ἕνα κοριτσάκι καὶ τὸ ἄλλο ἀγόρι ἐτῶν 2 1|2 δύο ἥμισυ ἐτῶν.

Ἐκεῖ ποὺ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ κρίσιμον σημεῖον μὲ τὸ αὐτοκίνητον δὲν ἐφαντάζετο ποτὲ κανεὶς ὅτι τὸ μωρὸ παιδὶ θὰ ἐπαρουσιάζετο ἀποτόμως νὰ περάσῃ ἀντίπερα τῆς ὁδοῦ καὶ ἔτρεχε ὄχι ταχέως, ἀλλὰ πάντως ἔτρεχε, καὶ τὸ παιδάκι ἐπῆγε νὰ περάσῃ, τὸ αὐτοκίνητο δὲν πρόφθασε νὰ σταματήσῃ καὶ παρέσυρε τὸ παιδάκι τὸ ὁποῖον ἔπεσε κάτω καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἐπέρασε καὶ ἐσταμάτησε.

Ἀμέσως ὁ Σωφὲρ κ. Τζάννες ἤρχισε κλάμματα καὶ κραυγές, ἐβγῆκε ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ ἀλλόφρων ἀπὸ τὰ κλάμματα καὶ τὸ κακὸ μαζεύθησαν καὶ κάτι διαβάτες καὶ ἐγὼ εἶχον καθηλωθῆ στὸ κάθισμα τοῦ Αὐτοκινήτου. Ὅλοι ἐνομίσαμεν κατ' ἀρχὴν ὅτι τὸ παιδάκι εἶχε σκοτωθῆ. Ἀλλὰ ὢ τοῦ θαύματος τὸ παιδὶ ἔκειτο ξαπλωμένο στὸ δρόμο Πηγαίνει τὸ ἀρπᾶ ἡ μάννα του δὲν βλέπει αἵματα, δὲν βρίσκει τίποτα θραυσμένο, πόδια ἢ χέρια.

Μὲ πρωτοφανεῖς τρομακτικὰς σκηνὰς πέρνουν τὸ παιδὶ ὁ κ. Τζάννες ἡ Μάννα τοῦ παιδιοῦ καὶ ὁ υἱός μου, ποῦ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν καταφθάσει καὶ τὸ πᾶνε εἰς τὸν Ἅγιον Ἠλίαν εἰς τὸν Ἰατρὸν κ. Νικ. Φατσέαν ὅστις ἐξετάσας τὸ παιδάκι τὸ εὗρεν, ἀπολύτως ἄθικτον καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε ἀρχίσῃ φυσιολογικῶς καὶ ἔκλαιγε. Καὶ ἔτσι ἐδοξάσαμεν τὴν Ἁγίαν Ἐλέσαν ἡ ὁποία ἔσωσε τὸ παιδάκι καὶ διέφυγον τὴν καταστροφὴν τρεῖς οἰκογένειαι.

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΣΗΣ

12ον

Ὁ δέ, λέγει αὐτῆς ἄφες τὰ μοιρολογήματα νὰ ὀδύνωμεν καὶ μὴ μὲ ἀγανακτῇς καὶ θυσιάσω ἵνα μὴ σοῦ δώσω πολλὰς πληγάς, καὶ βάσανα ἀνήκουστα ἢ καὶ τέλος νὰ σὲ θανατώσω. Ἡ δὲ θυγάτηρ του ἀπεκρίθη, κάλλιον λαμβάνω αὐτά, παρὰ νὰ ἔλθω, μετὰ σοῦ εἰς τὸ σκότος τῶν εἰδώλων.

Ὁ δὲ θυμωθείς, ἥρπασεν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους τῆς κεφαλῆς καὶ ἔσυρε κατὰ γῆς, καὶ ἔτυπτε μετὰ ῥάβδων, ἕως ὅτου τὴν κατεπλήγωσεν. Αὐτὴ δὲ ἔψαλλε τὸ «Ἐλέησόν με ὁ Θεός». Βλέπων ὁ Ἑλλάδιος τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης ὀπισθαγκώνησε τὰς χεῖρας της καὶ τὴν ἐκρέμασεν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους εἰς δένδρον τι κερατέας, καὶ ἐβασάνιζεν αὐτὴν μὲ πικρὰς τιμωρίας ἀλλοτρίους δαρμοὺς ἕως ὅτου ἐνέπνευσε καὶ παρέδωκε τὴν μακαρίαν ψυχήν της εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸς ἔλυσε τὸ ἅγιον καὶ μαρτυρικόν της σῶμα καὶ τὸ ἔρριψε κατὰ γῆς. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτήν, ἀνεστήθη καὶ ἐκάθισεν καὶ εὐχαριστοῦσα ἔλεγεν. Εὐχαριστῶ σοι Κύριε, Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅπου μὲ ἠξίωσες καὶ ὑπέμεινα διάφορα βάσανα διὰ τὴν ἀγάπην σου. Οὖν παρακαλῶ νὰ μὲ βοηθήσῃς ἕως τέλους τὰ ὑπομεῖναι καὶ νὰ μὲ λυτρώσῃς ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀσεβεστάτου καὶ τυράννου μου Πατρὸς καὶ νὰ μὲ ἀξιώσῃς τῆς Οὐρανίας σου Βασιλείας καὶ ἂν τις χριστιανὸς σὲ ἐπικαλεσθῇ διὰ τὸ ὄνομά μου σὲ παρακαλῶ νὰ τοῦ δώσῃς τὸ ζητούμενον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ — ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὁ Μάρτιος ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας του ἄρχισε νὰ βρέχῃ. Ἡ βροχὴ ἦτο σιγανὴ ἐσυνέχισε μερικὰς ἡμέρας ἐκ διαλειμμάτων, καὶ τὰ μέγιστα ὠφέλησε τὴν γεωργίαν.

— Μεγαλοπρεπέστερον παρὰ ποτὲ ὑπῆρξε ἐφέτος ἡ ἑορτὴ τῆς ὀρθοδοξίας. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εἶχε καθορίσῃ λεπτομερειακῶς τὴν τελετήν. Παρὰ τὴν κακοκαιρίαν ἀρκετὸς κόσμος συνεκεντρώθη εἰς Μυρτίδια, ὁ Σεβασμιώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον Λόγον καὶ τὸ Ἐκκλησίασμα ηὐχαριστήθη. Τὴν κεκανονισμένην ὥραν ἐκίνησε ἡ λιτάνευσις τῆς Σεπτῆς Ἁγίας Εἰκόνος καὶ μὲ μικρὸν Σταθμὸν εἰς Καλοκαιρινὲς ἐπροχώρησε πρὸς Λιβάδι. Ἐκεῖ εἶχεν συγκεντρωθῇ ἀρκετὸς κόσμος πρὸς δὲ παρευρίσκοντο. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου μετὰ τῶν καθηγητῶν των, αἱ μαθήτριαι τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς Καρβουνάδων καὶ ὡρισμένα Δημοτικὰ Σχολεῖα. Μετὰ ὀλιγόωρον παραμονὴν εἰς Ἅγιον Γεώργιον ἐπροχώρησε ἡ λιτάνευσις πρὸς τὸν Πρωτεύουσαν Χώραν. Ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶχον ἐξέλθῃ εἰς προϋπάντησιν καὶ πρωτοφανὴς εἰς Ἐπιβλητικότητα καὶ Εὐλάβιαν ἦτο ἡ ὅλη διαδρομὴ ἀπὸ Μυρτίδια μέχρι «Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ» εἰς Χώραν.

— Ἡ Οἰκοκυρικὴ Σχολὴ διὰ διατάγματος μεταφέρεται εἰς Μυλοπόταμον. Μιὰ μαθήτρια τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς ἐξ ἀπροσεξίας κατέπιε μίαν μικρὰν καρφίτσαν.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κατήρτισε πρόγραμμα διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἱεροτελεστιῶν τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς προσωπικῶς, καὶ παρίσταται εἰς τὰς ἀκολουθίας τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου κατὰ τὰς Κυριακάς.

— Τὸ κόστος τῆς ζωῆς λάδι 16—17 κατ' ὀκάν, ψωμὶ λευκὸν 6 ἡ ὀκᾶ, ζάχαρι 16 ὀκᾶ, καφφὲς γύρω στὰς 80, Σμιγὸς 3ἡ ὀκᾶ, στάρι 4 ἡ ὀκᾶ. Τζαρτζαβάτια φθηνά, Ἡμερομίσθια γυναικεῖα 3ρ. Ἀνδρικὰ εἰς δημόσια ἔργα (δρόμους 50) Ἀμπέλια 70—80 ζευγαριὲς 150—200. Τρακτὲρ ὥρα 120.

—Μὲ κατάπληξιν ἡ Κοινὴ γνώμη ἐδέχθη τὴν εἴδησιν τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως. Φοβεῖται διὰ τὴν ἐξέληξιν διότι μόλις, εἶχε ἠρεμήσῃ, καὶ κοινῇ ὁμολογίᾳ, τὰ πράγματα πήγαιναν καλά.

— Τὸ δεύτερον 10ήμερον Φεβρουαρίου, ἐξεδικάσθη μήνυσις κατὰ ὡρισμένων Εὐαγγελιστῶν ἐκ Λιβαδίου εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον Πειραιῶς. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας τὸ δικαστήριον ἀπήλλαξε τοὺς κατηγορουμένους.

— Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς 25 Μαρτίου, ἑορτάσθη μεγαλοπρεπῶς εἰς τὴν Νῆσον. Τὰ Σχολεῖα ὀργάνωσαν ἑορτὰς καὶ δοξολογίαι ἐτελέσθησαν εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας.

— Παράπονα ἠκούσθησαν φθάσαντα μέχρι ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸ Γυμνάσιον ὑπάρχουν μόνον 4 καθηγηταί.

— Διεδόθη ὅτι ὁ τέως ἐν Κυθήροις Γυμνασιάρχης κ. Ἀλευρομάγειρος ὑπέβαλε μήνυσιν σχετικὴν μὲ τὴν μετάθεσίν του ἐκ Κυθήρων, καὶ ἐνηργήθησαν ἀνακρίσεις.

— Εἰς τὰς Κοινότητας ἐξετελέσθη ἡ κατ' ἔτος καθιερωμένη προσωπικὴ ἐργασία. Ἐπισκευάζονται οἱ κοινοτικοὶ δρόμοι. Συμβούλια ζητοῦν καὶ ἀπαλλάσουν αὐτάς.

— Οὐδεμία κίνησις προεκλογικὴ παρουσιάζεται εἰς Κύθηρα.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ποὺ ὡς γνωστὸν συνεχῶς ἐκδίδει δαπάναις του διανέμωνται εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ἐγκυκλίους, γράφει εἰς τὰς ἐπικεφαλίδας μεταξὺ ἄλλων χριστιανικῶν παραγγελιῶν καὶ τὰ ἑξῆς: 1) Ὁ Ἐκκλησιασμὸς κατὰ Κυριακὴν εἶναι πηγὴ Εὐλογίας». καὶ 2) «Τὸ Κυριακάτικο Παζάρι εἶναι ἀντιχριστιανικόν».

— Τὰ Πιτσιάνικα ζητοῦν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Κοινότητα Καρβουνάδων καὶ νὰ προσκολληθοῦν εἰς τὴν Κοινότητα Μυρτιδίων.

— Πρότινος διεδόθη ὅτι αἱ δύο Κοινότητες Καρβουνάδων καὶ Κοντολιανίκων πρόκειται ἑκουσίως των νὰ συγχωνευθοῦν. Πλὴν ἀνεφύησαν διαφωνίαι καὶ παρέμεινεν ἐκκρεμὲς τὸ ζήτημα. Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Βλάση ἑορτάσθη μὲ ἐξαιρετικὴν συγκέντρωσιν.

—Εἰς περιφέρειαν Φριλιγγιανίκων.

— Ἐκυκλοφόρησεν ἡ ὡραία ἐφημερὶς τῶν Νήσων. Γράφει ὡραῖα πράγματα γιὰ τὰ Κύθηρα. Τὸ πρῶτο ποὺ περιμένομεν ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας της εἶναι τὸ Ἠλεκτρικό.

— Τὴν 18ην Μαρτίου ὁ ἐκ Φρατσίων Ἰορδάνης Κασιτόπουλος τυγχάνων φιλάσθενος, προσεβλήθη ἀπὸ ὀξεῖαν νευρικὴν κατάστασιν. Ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ προξενήσῃ ζημίας εἰς τὸ σπίτι του καὶ ἐπενέβη ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ διὰ τὴν μεταφοράν του πρὸς θεραπείαν εἰς ψυχιατρεῖον. Αἱ τελευταῖαι λέγουν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Ἰορδάνης Κασιτόπουλος ἀπέθανε εἰς τὸ ψυχιατρεῖον.

— Εἰς τὸ Στραπόδι ὁ Γεώργιος Καλλιγέρος Κουσουνάκος προκειμένου ὁ ἐπιβήτωρ μόσχος του Τηνιακῆς ράτσας, νὰ χρισιμοποιηθῇ εἰς ἀγελάδα, ἐκρημνήσθη καὶ ὑπέστη κάταγμα ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν του. Ἀναγκαστικῶς ἐσφάγη.

—Ἡ ὁδὸς Κοντολιανίκων, Φρατσίων Βιαράδικων ἔχει καταστῇ ἀδιάβατος καὶ ἐκλείσθη ἡ Συγκοινωνία εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἐὰν ἦτο δυνατὴ μία ἔστω πρόχειρος ἐπισκευὴ θὰ ἐξυπηρετοῦσε τὰ ἐν λόγῳ χωριά.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Μελέτιος, ὁ ἀεὶ ἐργαζόμενος διὰ τὸ ποίμνιόν. Διένειμε εἰς τὰ παιδιὰ κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα μέσῳ τῶν Ἐφημερίων ἱματισμόν.

— Ἐκυκλοφόρησαν δακτυλογραφημένα σχέδια πρακτικῶν πρὸς τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια τῆς Νήσου δι' ὧν ζητεῖται ἀπὸ τὰς δύο Ἐπιτροπὰς τοῦ Νοσοκομείου Κυθήρων νὰ συγχωνευθοῦν εἰς μίαν.

— Τὰ περισσότερα Κοινοτικὰ Συμβούλια ὑπέγραψαν τὰ πρακτικὰ αὐτὰ καὶ τὰ ὑπέβαλον πρὸς τοὺς ἁρμοδίους.

— Αἱ Σεπταὶ Εἰκόνες Ἁγίου Θεοδώρου καὶ Ἁγίας Ἐλέσης συνεχίζουν νὰ λιτανεύονται ἀνὰ τὰ χωριὰ τῆς Νήσου. Ὁ Σεβασμιώτατος τὰς παρακολουθεῖ συνεχῶς λαμπρύνων τὰς ἱεροτελεστίας κηρύττων τὸν θεῖον Λόγον τονώνεται συνεχῶς τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τῶν κατοίκων. Καὶ ὁ κόσμος ἀκολουθεῖ τὸ λεχθέν. «Ἔρχου καὶ ἴδε».

— Τὴν παραμονὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔλαβε χώραν μιὰ σπουδαιοτάτη τελετὴ εἰς τὴν Εὐαγγελίστριαν τῆς Κοινότητος Λογοθετιανίκων. Ἐκεῖ παρευρίσκετο ἡ Σεπτὴ εἰκὼν τῆς Ἁγίας Ἐλέσης. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εἶχε εἰς τὸ πρόγραμμα ὅτι θὰ ψαλλῇ λαμπροφόρως ὁ Μέγας ἑσπερινός. Πρωτοφανὴς ἦτο ἡ συγκέντρωσις ἀπὸ ὅλας τὰς γύρωθεν Κοινότητας Ποταμοῦ Μυλοποτάμου κλπ. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον Λόγον καὶ ἀργὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἐτελείωσεν ἡ τόσον λαμπροφόρως ἑορτασθεῖσα τελετὴ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ μετ' εἰδικῆς ἀρτοκλασίας, καὶ τὴν ὁποίαν ἴσως τὸ πρῶτον εἴδομεν οἱ κάτοικοι τῆς Νήσου. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα μεγαλοπρεπῶς ἑορτάζει τὴν Ἐθνικὴν μας ἑορτήν.

— Εἰς τὴν Ἐλευθερούπολιν ἐχορηγήθησαν πιστώσεις ὑπὸ τῆς Α.ΤΕ. διὰ τὴν σύστασιν ἐκτάσεως ἀμπελώνων μὲ ἐμβολιασμένα ἔρριζα ἀμερικανικὰ κλήματα ἐπιτραπεζίων ποικιλιῶν.

Θρησκευτικὴ στήλη

«ΜΕΜΝΗΣΘΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ»

(Χρυσόστομος)

Ἕκαστος, μὲν λοιπὸν ἐκ τῶν τόπων, ἔνθα κατάκεινται μαρτύρων λείψανα, παρέχει εἰς τοὺς συναθροιζομένους κέρδος ὄχι μικρόν, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐξ ὅλων οὗτος. Διότι μόλις πατήσῃ τις εἰς τὰ πρόθυρα, καὶ ἀμέσως πλῆθος τάφων ἀπὸ παντοῦ προσπίπτει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ὅπου ἂν παρατηρήσῃ λάρνακας καὶ μνήματα καὶ τάφους βλέπει τῶν ἀποθανόντων, ὄχι δὲ ὀλίγον συντελῇ ἡ θέα αὕτη τῶν τάφων, εἰς τὸ νὰ φιλοσοφῶμεν.

Διότι ἡ ψυχὴ διὰ τῆς ὄψεως ταύτης καὶ ἂν εἶναι ἀράθυμος, ταχέως περιστέλλεται καὶ ἂν εἶναι δραστηρία καὶ ζωηρὰ περισσότερον δραστηρία γίνεται, καὶ ἂν θρηνολογῇ τις τὴν πενίαν του, ἐκ τῆς θέας ταύτης ἀμέσως παρηγορίαν λαμβάνει καὶ ἂν διὰ πλοῦτον μεγαλοφρονεῖ ταπεινώνεται καὶ καταβιβάζεται.

Διότι τῶν τάφων ἡ θεὰ ἕκαστον ἐκ τῶν βλεπόντων ἀναγκάζει καὶ παρὰ τὴν θέλησίν του νὰ φιλοσοφῇ περὶ τοῦ ἰδικοῦ του θανάτου, καὶ τὸν πείθει νὰ πιστεύῃ ὅτι τίποτα ἐκ τῶν παρόντων δὲν εἶναι σταθερόν, οὔτε λυπηρόν, οὔτε εὐχάριστον. Ὅστις δὲ ἐπείσθη εἰς ταῦτα ὄχι εὐκόλως θέλει συλληφθῇ ἐν τῇ παγίδι τῆς ἁμαρτίας. Διὰ τοῦτο καὶ σοφός τις συμβουλεύει λέγων. «Εἰς ὅλους τοὺς λόγους σου ἐνθυμοῦ τὰ τελευταῖα σου καὶ οὐδέποτε θέλης ἁμαρτήσει».

Καὶ ἄλλος δέ τις συμφώνως μὲ τοῦτον ὁμιλεῖ συμβουλεύων τοιουτοτρόπως «Ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου καὶ προετοιμάζου διὰ τὴν ὁδόν».

Ὄχι τῆς αἰσθητῆς ὁδοῦ ὁμιλῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἀναχωρήσεως.

Διότι ἂν ἀδιακόπως, καθ' ἑκάστην ἡμέραν τοῦ θανάτου τὸ ἄδηλον ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας δὲν θὰ ἁμαρτήσωμεν εὐκόλως.